

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1Cdo/205/2021
Identifikačné číslo spisu:	4617202116
Dátum vydania rozhodnutia:	23.11.2022
Meno a priezvisko:	JUDr. Erika Šobichová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2022:4617202116.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu: O. D., nar. XX.XX.XXXX, bytom v N., C. XX Y., právne zastúpený: Sidor a partneri, s. r. o., so sídlom Hlohovec, Železničná 4/A, IČO: 52 635 970, proti žalovanému: Všeobecná úverová banka, a. s., 829 90 Bratislava, Mlynské nivy 1, IČO: 31 320 155, právne zastúpenému: ČERNEJOVÁ & HRBEK, s. r. o., so sídlom Bratislava, Kýčerského 7, o zaplatenie 1 038 € s príslušenstvom, vedenom na Okresnom súde Topoľčany pod sp. zn. 5C/15/2017, o dovolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Nitre zo dňa 28. apríla 2021, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalovaný má nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Topoľčany (ďalej tiež len „súd prvej inštancie“) rozsudkom z 23. októbra 2019 pod č. k. 5 C 15/2017-232 žalobu žalobcu zamietol a rozhodol, že žalovanému priznáva nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v rozsahu 100 %. Rozhodnutie právne odôvodnil s poukazom na § 52 ods. 1, 2, 3 a 4, § 53 ods. 1, 2, 3 a 5, § 43c ods. 1, 2, § 451 ods. 1, 2, § 457 Zákona č. 40/1964 Zb., § 9 ods. 1, 2, 5, § 11 ods. 1 písm. a) a b) Zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a iných úverov a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov.

2. Prvoinštančný súd konštatoval, že rozhodoval skorším rozsudkom zo dňa 25.10. 2017, č. k. 5C/15/2017-72, ktorý bol uznesením Krajského súdu v Nitre zo dňa 30.01. 2019 č. k. 5Co/16/2018-131 zrušený a vec mu bola vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Po doplnení dokazovania, viazaný právnym názorom odvolacieho súdu súd prvej inštancie zistil, že dňa 01. 10. 2012 žalobca vyplnil a podpísal Žiadosť o aktiváciu Bankomatky Quatro č. 42630369, ktorú následne zaslal žalovanému. Podľa vyjadrenia žalobcu mu bola doručená žiadosť o aktiváciu karty spolu s kartou, a keď podpísanú žiadosť zaslal žalovanému, tak mu bol zaslaný PIN kód ku karte. Podľa bodu 22 žiadosti, prijatím a schválením žiadosti zo strany banky sa táto žiadosť stáva Zmluvou o vydanie a používanie platobnej karty VÚB a.s.

3. Zo schválenia žiadosti o Bankomatku Quatro (Potvrdzujúci list) zo dňa 16. 10. 2012 žalovaným

adresovanom žalobcovi vyplýva, že žalovaný oznámil žalobcovi, že žiadosť žalobcu o Bankomatku Quatro bola schválená, čím došlo k uzavretiu Zmluvy o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty. Potvrdzujúci list je súčasťou zmluvy. Úverový rámec - 1.800 eur, štandardná mesačná splátka 60 eur, aktuálna mesačná úroková sadzba 1,90 %, aktuálna ročná úroková sadzba 22,80 %, úverové poistenie Typ A, termíny splátok 1-15. deň v kalendárnom mesiaci, počet splátok je 47, prvá až predposledná splátka 60 eur, posledná splátka 27,26 eur, RPMN 26,35 %, celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom sú 987,26 eur, celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť je 2.787,26 eur.

4. Žalobca predsporovou výzvou zo dňa 09. 05. 2016 žiadal žalovaného o zaslanie aktuálneho stavu úveru žalobcu a vrátenie preplatku úveru, ktorý má charakter bezdôvodného obohatenia. Z výpisu z Bankomatky Quatro žalobcu ku dňu 09. 01. 2017 vyplýva, že žalobca čerpal finančné prostriedky v celkovej sume - 2.145 eur a uhradil žalovanému celkom sumu 3.183 eur.

5. Poukazujúc na zrušujúce uznesenie odvolacieho súdu zo dňa 30. 01. 2019, č. k. 5Co/16/2018-131 uviedol, že vzhľadom na charakter listín kontraktachného procesu medzi stranami sporu a časové súvislosti možno povedať, že žiadosť o aktiváciu Bankomatky Quatro bola ofertou žalobcu zo dňa 01. 10. 2012 adresovanou žalovanému. Ohľadne prijatia oferty žalovaným konštatoval súd splnenie podmienok pre uzavretie zmluvy medzi stranami sporu skutočnosťou akceptácie oferty zo strany žalovaného prejavenej tým, že zmluvu dňa 12.10. 2012 podpísal a tým zavŕšil proces vzájomne zhodnej vôle subjektov právneho úkonu. Skutočnosť účinnosti prijatia návrhu - oferty žalovaným bola v tomto naplnená tým, že do dispozície žalobcu sa dostala informácia o krokoch akceptanta, ktorými súhlas s obsahom návrhu prejavil. Týmito krokmi bezpochyby mohla a bola skutočnosť zaslania PIN kódu ku karte, ktorá nemohla vzbudiť u adresáta tohto prejavu súhlasu s obsahom jeho návrhu akceptantom iný záver ako záver o uzavretí zmluvy akceptáciou návrhu akceptantom-žalobcom. Len platným PIN kódom sa žalobca dostal k podstate spôsobu čerpania úverového rámca, ktorý spôsob bol pre čerpanie určujúcim. Súd dospel k záveru, že predmetná zmluva bola uzavretá platne, pričom bol posudzovaný charakter listín kontraktachného procesu medzi stranami sporu a časové súvislosti (žiadosť čl. 35) ako oferta žalobcu zo dňa 01.10.2012 - žiadosť o aktiváciu Bankomatky Quatro a schválenie žiadosti (čl. 46) ako prijatie oferty žalovaným prejavenej tým, že zmluvu dňa 12. 10. 2012 podpísal, a tým zavŕšil proces vzájomne zhodnej vôle subjektov právneho úkonu.

6. V ďalšom postupe súd prvej inštancie hodnotil prostredníctvom spotrebiteľskej právnej ochrany dôvodnosť žaloby, či obsahuje predmetná zmluva zákonom požadované náležitosti podľa § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, ktoré sú vyžadované na platné a účinné uzavretie tohto typu spotrebiteľskej zmluvy (revolvingový úver). Je zrejmé, že vzťah medzi stranami sporu je spotrebiteľským vzťahom, keď medzi nimi bola uzavretá zmluva o revolvingovom úvere, keď žalobca čerpal prostredníctvom kreditnej karty od žalovaného finančné prostriedky. Žalobca má v konaní postavenie spotrebiteľa a žalovaný postavenie dodávateľa. Z predložených listinných dôkazov súd dospel k záveru, že sa jedná o spotrebiteľskú zmluvu, na ktorú sa vzťahujú okrem ustanovení Obchodného zákonníka o úverových zmluvách aj ustanovenia § 52 a nasledujúcich Občianskeho zákonníka aj ustanovenia zákona o spotrebiteľských úveroch č.129/2010 Z. z. platných v čase uzavretia úverovej zmluvy. V zmysle žiadosti žalobcu, ktorú adresoval žalovanému, mu boli poskytnuté finančné prostriedky, ktoré čerpal prostredníctvom platobnej karty. Jedná sa tu o revolvingový úver, ktorý je typický tým, že veriteľ dopĺňa tento úver a úverový vzťah tak je založený na neurčitú dobu. Dlžníkovi umožňuje čerpať poskytnuté finančné prostriedky opakovane bez nutnosti žiadať o povolenie čerpania finančných prostriedkov prostredníctvom peňažného ústavu, pričom splátka dlžníka sa používa na splatenie poskytnutých úverových prostriedkov a časť na odplatu. Žalobcovi bol poskytnutý úverový rámec 1.800 eur.

7. Zo samotného textu žiadosti pred jej podpisom, s ktorou bol žalobca oboznámený a po vyplnení ju odovzdal žalovanému, podpísal, že bol oboznámený aj s obchodnými podmienkami a cenníkom, svojím podpisom tak potvrdil, že tieto boli súčasťou žiadosti o poskytnutie úveru a uzavretím zmluvy sa stali jej neoddeliteľnou súčasťou. Súd konštatoval, že súčasťou uzavretej zmluvy sa stali aj listiny, ktoré boli označené v rámci zmluvných dojednaní za súčasť zmluvného textu, aj keď neboli podpísané, t. j.

obchodné podmienky a Cenník. Zmluva o úvere tak obsahovala všetky zákonom predpísané náležitosti, ktoré boli obsiahnuté tak v obchodných podmienkach ako aj v Cenníku. Z obsahu spisu je zrejmé, že pri samotnom uzatváraní zmluvy mal žalobca možnosť sa oboznámiť so všetkými dokumentmi a nebol v časovej tiesni. Zloženie zmluvy z viacerých listín je bežnou zmluvnou praxou, dôležité je preukázanie právneho puta, ktoré jednotlivé komponenty zmluvy spája a znalosť oboch zmluvných strán o všetkých komponentoch zmluvy. Elementárnej logike zodpovedá, že ak sa človek mieni niečomu zaviazat', tak minimálne z pohľadu sebazáchovy bude a musí aspoň minimálne venovať pozornosť svojmu konaniu, najmä za situácie, ak chce na seba preberať záväzky do budúcnosti. Nemožno nad rámec zákona poskytnúť ochranu konaniu spotrebiteľa, ktoré možno hodnotiť ako nezodpovedné a ľahkovážne len preto, že žalobca má postavenie spotrebiteľa.

7.1. Žalobca poukazoval na absenciu údajov o RPMN. Na určenie výšky tohto údaje je potrebné mať k dispozícii údaje o výške úveru, obdobie, splátky úveru a úroky s poplatkami. Revolvingový úver je typický tým, že veriteľ ho dopĺňa a dlžník čerpá a môže tak trvať na neurčitú dobu. Údaje relevantné pre výpočet RPMN sa tak v priebehu revolvingu menia. Z uvedených dôvodov nie je objektívne možné uviesť ani konečnú splatnosť úveru. Neuvedenie konkrétnej RPMN v zmluve o revolvingovom úvere vzhľadom na charakter tohto úveru nemôže mať za následok, že úver bude bezúročný a bez poplatkov. Zmluvne je možné uviesť vzorovú RPMN s uvedením údajov, ak by si spotrebiteľ čerpal úverový rámec naraz a následne splácal dohodnuté splátky bez ďalšieho opakovaného čerpania. Zmluva sa skladá z viacerých listín, ktoré už posúdil aj krajský súd, reprezentatívny výpočet RPMN sa nachádza v žiadosti, obsahuje príklad výpočtu RPMN za zvolených úverových podmienok. Výzva na predloženie ponuky bola pripravená vopred pred uzavretím zmluvy, ktorá sa uzatvárala na diaľku, následne po úspešnom kontraktáčnom procese bol žalobcovi zaslaný potvrdzujúci list, ktorý obsahuje údaje, ktoré dostal pred schválením jeho žiadosti o úver s aktualizovaným príkladom výpočtu. Žiadosť bola žalobcom podpísaná dňa 01. 10. 2012, bankou dňa 12. 10. 2012, potvrdzujúci list je datovaný dňom 16. 10. 2012 a obsahuje príklad výpočtu ku dňu 01. 11. 2012. Žalobca sa žiadnym spôsobom po dobu trvania úverovej zmluvy a úverového vzťahu nedomáhal a nedožadoval výpočtu RPMN.

8. Pokiaľ ide o žalobcom namietanú absenciu poplatku za správu úverového (kartového) účtu, tento bol zahrnutý do indikatívneho výpočtu RPMN v zmysle § 19 ods. 2 zák. o spotrebiteľských úveroch. Predmetný poplatok je súčasťou tiež indikatívneho výpočtu RPMN uvedeného v cenníku (s. 6 cenníka). Z kontrolného výpočtu žalovaného: vstupné údaje - úrok 22,80 % ročne, požičaná suma 1.800 eur, výška splátky 60 eur, mesačný poplatok 0,65 eura, poplatok za znovu vydanie 8,30 eura, vypočítané údaje - celkom zaplatené 2 787,26 eura, počet splátok 46, posledná splátka 27,263 eura, RPMN 26,35 %.

9. Pokiaľ žalobca namietal absenciu rozdelenia splátky na istinu, úrok a poplatky, toto už bolo judikátorne vyriešené Najvyšším súdom SR rozhodnutiami sp. zn. 4Cdo/211/2017, 3Cdo/56/2018, 3Cdo/146/2017, z ktorých rozhodnutí vyplýva, že nie je potrebné, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovala číselné vyjadrenie toho, aká je konkrétna vnútorná skladba, tej ktorej anuitnej splátky, t. j. nerozdelenie splátky na istinu, úrok a poplatky, nemôže mať za následok, že úver bude bezúročný a bez poplatkov.

10. Ďalšou namietanou absenciou zo strany žalobcu bola absencia obdobia, v ktorom dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny. Žalobca namietal, že zákon vyžaduje pre variabilnú úrokovú sadzbu uvádzanie referenčného indexu, na ktorý je prípadná zmena sadzby naviazaná. Zo žiadosti aj z potvrdzujúceho listu vyplýva výška úrokovej sadzby 1,9 % mesačne a 22,80 % ročne, pričom podľa čl. V bod 11 žiadosti ide o variabilnú výšku štandardnej úrokovej sadzby, určuje ju banka, je uvedená a zverejnená v Cenníku. Banka je oprávnená výšku štandardnej úrokovej sadzby jednostranne meniť za podmienok ustanovených v obchodných podmienkach. Úroková sadzba sa v danom prípade po celú dobu úverového vzťahu nemenila, zmienka o jej variabilite nadväzuje na zákonnú možnosť veriteľa jednostranne meniť zmluvné podmienky, vrátane Cenníka a úrokovej sadzby. Podľa čl. VI bod 42 Obchodných podmienok pre vydanie a používanie kreditných kariet, cenník je neoddeliteľnou súčasťou zmluvy, banka je oprávnená cenník jednostranne meniť a dopĺňať O každej zmene cenníka informuje dotknutého klienta ... Ak klient neoznámí banke

formou doručenej listovej zásielky, že zmeny neprijíma, platí, že tieto zmeny prijal. Ak klient nesúhlasí so zmenami, má právo na okamžité ukončenie zmluva bez poplatkov pred navrhovaným dňom účinnosti týchto zmien. V danom prípade úroková sadzba počas zmluvného vzťahu menená nebola, nebola plávajúca, teda nebola viazaná na žiadny index ani referenčnú sadzbu.

11. V ďalšom z písomných vyjadrení žalobca namieta, že poisťná zmluva medzi stranami nevznikla, že čl. VI zmluvy upravujúci poistenie je uvedený menším písmom ako základné údaje o úverovej zmluve na prednej strane zmluvy. K tomuto súd uvádza, že išlo o nepovinné poistenie ako je to uvedené aj v nadpise čl. VI. žiadosti, žalobca mohol uzavrieť zmluvu za rovnakých podmienok aj bez poistenia, poisťné preto do nákladov úveru (RPMN) podľa § 2 písm. g/ zákona o spotrebiteľských úveroch č.129/2010 Z. z. v znení platnom v čase uzavretia zmluvy, nevstupuje. Tvrdenia žalobcu o neplatnosti (neuzavretí) poisťnej zmluvy nesúvisia s predmetom sporu, ktorým je vydanie bezdôvodného obohatenia z dôvodu žalobcom tvrdenej bezodplatnosti úveru. V čl. VI. žiadosti je výslovne uvedené poučenie o možnosti žalobcu odmietnuť poistenie. Pokiaľ žalobca uvádzal, že zmluva o úvere resp. jej časť týkajúca sa poistenia je nečitateľná, neprehľadná, žalobca predmetnú zmluvu pred cca 7 rokmi podpísal, zmluvný vzťah ňou založený akceptoval, zmena nastala až v jeho písomnom vyjadrení zo dňa 19. 08. 2019, tu súd poukazuje na nález Ústavného súdu SR zo dňa 01. 04. 2015 sp. zn. I.ÚS 640/2014, v zmysle ktorého súd nesmie vychádzať z vlastnej predstavy o určitosti zmluvy, ale musí pri posudzovaní zmluvy vychádzať zo všetkých relevantných zákonných kritérií uplatňovaných pri výklade právnych úkonov, ale aj z vôle účastníkov zmluvy, okolností, ktoré predchádzali uzavretiu zmluvy a aj z následného správania účastníkov zmluvy. Na základe uvedeného, keď súd prvej inštancie dospel k záveru, že predmetná zmluva o revolvingovom úvere bola uzavretá platne, nepovažuje sa za bezúročnú bez poplatkov, bezdôvodné obohatenie na strane žalovaného tak nevzniklo, preto súd žalobu žalobcu ako nedôvodnú zamietol.

12. Krajský súd v Nitre (ďalej len „odvolací súd“ a spolu so súdom prvej inštancie tiež len „nižšie súdy“) na odvolanie žalobcu rozsudkom pod č.k. 5 C 13/2020 zo dňa 28. apríla 2021 rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil. Žalovanému voči žalobcovi priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. Mal za to, že napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie je vecne správny a preto rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

13. Vychádzajúc zo skutkových zistení tak ako ich urobil prvoinštančný súd konštatoval, že žalobca v zmluve č. 42630369 podpísanej žalobcom dňa 01.10.2012 vystupoval ako spotrebiteľ, keďže uzatvoril zmluvu ako fyzická osoba a pri uzatváraní a plnení zmluvy nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti. Predmetná zmluva je tak spotrebiteľskou zmluvou podľa všeobecných ustanovení Občianskeho zákonníka. Na žalobcu sa preto vzťahujú právne predpisy na ochranu spotrebiteľa. Prihliadajúc na postup v konaní odvolací súd tiež konštatuje správnosť záverov prvoinštančného súdu o platnosti predmetnej zmluvy. Uvedené bolo konštatované v súvislosti s uznesením odvolacieho súdu, ktorým zrušil skorší rozsudok.

14. Kardinálnym problémom námietok žalobcu v odvolaní (a v konaní samotnom) bola otázka viazanosti žalobcu Všeobecnými obchodnými podmienkami a Cenníkom, a taktiež správnosť a existencia hodnoty RPMN v zmluve a s tým súvisiaca „uzavretá“ poisťná zmluva. Odvolací súd konštatoval, že v zhode so závermi prvoinštančného súdu mal za to, že žalovaný z pohľadu rozhodujúcich preukázaných tvrdení preukázal, že v čase pred podpisom predmetného úveru (v bode 10. žiadosti/zmluvy) sa žalobca ako spotrebiteľ oboznámil s Obchodnými podmienkami a Cenníkom žalovaného.

15. V tomto prípade podľa názoru odvolacieho súdu (v zhode so záverom prvoinštančného súdu) z pohľadu existencie záznamu (vyhlásenie) uvedenom v zmluve (bod 10. zmluvy, V. vyhlásenia klienta), že spotrebiteľ sa oboznámil z OP a s Cenníkom postačuje pre záver o tom, že spotrebiteľ sa oboznámil s uvedenými dokumentmi, teda že mal v čase podpisovania zmluvy vedomosť o podmienkach spotrebiteľského úveru. Pokiaľ išlo o spôsob oboznámenia sa, uvedené vyhlásenie obsahovalo, že OP boli súčasťou žiadosti a Cenník bol prílohou žiadosti, preto sa možno prikloniť k záveru, že v konaní bolo hodnoverne preukázané (potvrdením a podpisom pod vyhlásenie spotrebiteľa), že išlo o listinné

oboznámenie sa s uvedenými dokumentmi, a to pred podpisom zmluvy spotrebiteľom - žalobcom. Podľa názoru odvolacieho súdu tak súčasťou zmluvy (pôvodne žiadosti) boli aj Obchodné podmienky a Cenník žalovaného. Pokiaľ išlo o námietku žalobcu v odvolaní, že súd sa nevysporiadal, či predmetné ustanovenie (potvrdzujúce oboznámenie sa spotrebiteľa s OP a Cenníkom) nie je v dôsledku neprijateľnosti neplatné, poukázal na to, že uvedené ustanovenie nemá charakter zmluvnej podmienky z pohľadu práv a povinností, ktoré by v dôsledku neprijateľnosti malo byť neplatné. V tomto prípade išlo o „dojednanie“ osvedčujúce určitú skutočnosť, ktoré nezakladalo nejaké práva a povinnosti o ktorých rovnováha by sa dalo polemizovať. Pokiaľ išlo o námietku „skopírovaného textu“ z iného rozhodnutia (v bode 29 napadnutého rozsudku) odvolací súd uvádza, že z kontextu odôvodnenia napadnutého rozsudku bolo treba uvedenú časť odôvodnenia považovať za zistenia prvoinštančného súdu s tým, že v závere poukázal na rozsudok, z ktorého čerpal pri svojom závere. Obchodné podmienky a cenník teda boli súčasťou obsahu práv a povinností zmluvy o úvere.

16. Pokiaľ išlo o údaj o RPMN bolo potrebné sa pristaviť pri charaktere zmluvného vzťahu z pohľadu typu spotrebiteľského úveru. V tomto prípade išlo o tzv. revolvingový úver, ktorý sa čerpá prostredníctvom „kreditného systému“, pri ktorom nie je možné jednoznačne uviesť RPMN, nakoľko tento údaj sa dá určiť len na začiatku poskytnutia úveru na základe známych vstupných údajov, ale tiež s potrebou simulovať určité vstupné údaje RPMN, nie je to však možné vyčísliť v priebehu revolvingu, keď možno úver čerpať a priebežne dopĺňať, a tak sa menia údaje relevantné pre výpočet RPMN. Navyše, uvedený úver nie je v zásade obmedzený, čo do času jeho poskytovania. Uzatváraný je na dobu neurčitú. Pri tejto forme úveru je stanovený „len“ tzv. úverový rámec, teda suma, do výšky ktorej spotrebiteľ môže úver čerpať. Skutočná výška čerpaných prostriedkov a od nej sa odvíjajúca výška splátok, prípadne spôsob čerpania (pravidelnosť, výška a podobne) sú však v čase uzatvorenia úverovej zmluvy neznáme. Pretože tieto údaje sú podkladovými pre určenie RPMN, nemožno údaj o reálnej výške RPMN pre daný, ešte len budúci úver, v čase uzatvorenia úverovej zmluvy určiť. Uvedené platí o výške skutočne čerpaného úveru ako aj rozsah jeho následného splácania. Možno súhlasiť s tým, že uvedenie RPMN je jednou z náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere, a to bez ohľadu na to, či ide o revolvingový úver, resp. iný druh spotrebiteľského úveru. V zmysle zákona č. 129/2010 Z. z. RPMN majú byť vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere, pričom sa uvedú všetky predpoklady použité na výpočet tejto RPMN. Z uvedeného je zrejmé, že v čase uzatvorenia zmluvy je možné vypočítať RPMN z hodnoty úverového rámca indikatívnym výpočtom, ktorý sa poskytuje spotrebiteľovi.

17. Odvolací súd konštatoval správnosť zistení prvoinštančného súdu, že zmluva obsahovala indikatívny údaj o výške RPMN ako aj údaje o vstupných údajoch, ktoré boli pri indikatívnom výpočte použité. Použité údaje boli výška spotrebiteľského úveru (konkrétne), počet splátok (indikatívna), vrátane výšky splátky (a výšky poslednej splátky). Odvolací súd uviedol, že v indikatívnom výpočte nebol zahrnutý poplatok správy kartového účtu. Podľa Cenníku poplatok „správa kartového účtu“ je účtovaná mesačne, ak bol na Kartovom účte v priebehu mesiaca pohyb a/ alebo dlžný zostatok. Uvedené znamená, že v čase indikatívneho výpočtu nebolo zrejmé, či vôbec dôjde k pohybu na kartovom účte a tiež nebolo zrejmé, či na konci každého mesiaca bude dlžný zostatok. Pre uvedené nebolo treba uvedený poplatok do indikatívneho výpočtu RPMN zahrnúť. Uvedená bola aj celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť a celkové náklady úveru a samotná hodnota RPMN.

18. Odvolací súd zastal názor, že v prípade revolvingového úveru indikatívny výpočet RPMN, tak ako bol uvedený v zmluve žalovaným v tomto prípade, postačuje pre záver o náležitosti úverovej zmluvy podľa § 9 ods. 2 písm. j/ zák. č. 129/2010 Z. z. účinného v čase uzavretia zmluvy, teda zmluva uvedenú náležitosť mala, a preto nebolo možné konštatovať, že úver bol bezúročný a bezpoplatkový.

19. Len pre úplnosť, pretože uvedené bolo pôvodne súčasťou argumentácie žalobcu odvolací súd uviedol, že hodnotenie výkladu zákona o spotrebiteľských úveroch o náležitosti spotrebiteľskej úverovej zmluvy - rozčlenenia splátok (amortizačná tabuľka) na istinu, úroky a poplatky je, že zákon také rozčlenenie nevyžaduje. Odvolací súd vychádza zo záverov vyslovených v uznesení Najvyššieho súdu SR z 22. februára 2018, č. k. 3 Cdo 146/2017, ktorý konštatoval, že „Pokiaľ ide o to, či zmluva o

spotrebiteľskom úvere, ktorú uzatvorili strany sporu, obsahuje výšku, počet a termíny splátok úrokov a iných poplatkov, je potrebné mať na zreteli, že eurokonformný výklad § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z. z. umožňuje dospieť k záveru, že toto ustanovenie nevyžaduje, aby zmluva o úvere obsahovala presné vymedzenie vnútornej skladby jednotlivých splátok, to znamená určenie, aká časť každej jednotlivé splátky sa použije na splátku istiny a aká jej časť spláca bežné úroky a poplatky. Účelom predmetného ustanovenia nebolo, aby mal spotrebiteľ už pri uzatvorení zmluvy k dispozícii v číselnom vyjadrení informáciu, aká časť bude v tej ktorej anuitnej splátke (výška ktorej je konštantná) pripadať na istinu, úverový úrok a iné platby. Uvedené platí o to viac pri revolvingovom úvere, kde počet splátok a čas zaplatenia celého kreditného úveru nemôžu byť známe, či na začiatku právneho vzťahu ako aj v jeho priebehu. Hoci uvedené vyslovené závery pramenili z právneho stavu pred prijatím a účinnosťou zákona z 12. októbra 2017 č. 279/2017 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 483/2001 Z. z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony, a prišlo k zmene (medziiným) ustanovenia § 9 ods. 2 písm. i/ zákona č. 129/2010 Z. z. v tom zmysle, že sa v ňom s účinnosťou od 1. mája 2018 slová „a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov“ nahrádzajú slovami „frekvenciu splátok a“, o to viac platí uvedený záver po účinnosti uvedeného zákona. Ide teda len o potvrdenie predchádzajúceho pohľadu na predmetnú otázku.

20. Z pohľadu odvolacích dôvodov, odvolací súd poukázal na skutočnosť, že obsahom žalobcom podpísanej zmluvy o úvere boli aj ustanovenia o „úverovom poistení“. V prejednávanej veci je otázka platnosti poistnej zmluvy a okolnosť jej uzavretia Bankou v prospech spotrebiteľa u tretej osoby rozhodujúce v otázke, či aj prípadne platne uzavretá zmluva a poplatky (poistné) s ňou spojené mali byť súčasťou indikatívneho výpočtu hodnoty RPMN. Nešlo teda v samotnej zmluve o revolvingovom úvere o uzavretie poistnej zmluvy medzi bankou a spotrebiteľom. Odvolací súd sa stotožnil s právnym záverom a zisteniami prvoinštančného súdu ohľadne toho, že podpísanie zmluvy, na základe ktorej malo prísť k uzavretiu poistnej zmluvy bolo dobrovoľné. Uvedenému nasvedčuje zreteľne odlišená grafická časť s možnosťou odmietnuť poistenie. Takto potom nebolo možné dospieť ani k záveru, na ktorý poukazovala strana žalobcu, že poistné malo byť zahrnuté do indikatívneho výpočtu RPMN. Uvedený záver vychádza zo zákonného ustanovenia § 2 písm. g/ zák. č. 129/2010 Z. z. s tým, že poistné sa zahŕňa iba vtedy, ak išlo o povinné poistenie, čo v tomto prípade nebolo.

21. Vzhľadom na vyššie uvedené odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny, postupom podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil. Uvedené sa týka aj závislého výroku o náhrade trov konania, pretože žalovaný mal vo veci plný úspech, žalobca je povinný nahradiť trovy prvoinštančného konania.

22. Proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu podal žalobca dovolanie prípustnosť, ktorého vyvodzoval z ustanovenia § 420 písm. f) CSP a § 421 ods. 1 písm. b) CSP.

23. K dovolaciemu dôvodu podľa § 420 písm. f) CSP t. j., že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces uviedol, že z odôvodnenia obsahu rozhodnutia súdu prvej inštancie, ktorým zamietol žalobu dovolateľa vyplynulo, že súd prvej inštancie mal za to, že namietaná absencia poplatku za správu úverového kartového účtu je nedôvodná preto, že poplatok za správu kartového účtu bol zahrnutý do indikatívneho výpočtu RPMN v zmysle § 19 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch. Na základe uvedenej úvahy súd prvej inštancie dospel teda k záveru, že RPMN vyjadrená indikatívnym výpočtom je uvedená správne. Úplne opačný záver však vyplýva z odôvodnenia rozsudku odvolacieho súdu, t. j., že v indikatívnom výpočte RPMN nebol zahrnutý poplatok za správu kartového účtu, pričom odvolací súd dôvodil, že v čase indikatívneho výpočtu nebolo zrejmé, či vôbec dôjde k pohybu na kartovom účte a tiež nebolo zrejmé, či na konci každého mesiaca bude dlžný zostatok a preto nebolo treba uvedený poplatok do indikatívneho výpočtu RPMN zahrnúť. Z vyššie uvedených záverov konajúcich súdov teda vyplývajú dva opačné závery, vedúce k rovnakému právnemu posúdeniu, t. j. súladnosti údajov o indikatívnom výpočte RPMN uvedený v zmluve, ktorá je podľa záverov oboch konajúcich súdov právne súladná v podstate bez ohľadu na to, či poplatok za správu kartového účtu do

indikatívneho výpočtu RPMN zahrnutý bol alebo nebol, pretože ako uzavrel odvolací súd, poplatok síce zahrnutý nebol - ale údaj o indikatívnom výpočte RPMN je správny i tak, pretože to ani nebolo potrebné.

24. Je zrejmé, že súd prvej inštancie skúmal započítanie poplatku za správu kartového účtu do indikatívneho výpočtu RPMN nepochybne z dôvodu zisťovania správnosti údajů, teda súd prvej inštancie mal za to, že bolo potrebné do indikatívneho výpočtu RPMN zahrnúť i poplatok za správu kartového účtu, čo ho viedlo k prieskumu, či sa tak skutočne stalo. Inak povedané, pokiaľ by súd prvej inštancie dospel k záveru, že poplatok za správu kartového účtu v indikatívneho výpočtu RPMN započítaný nebol, urobil by záver, že tento indikatívny výpočet RPMN je uvedený v nesprávnej výške - v neprospech spotrebiteľa, práve z dôvodu, že údaj by bol podhodnotený o pravidelný mesačný poplatok spotrebiteľa na spotrebiteľský úver, pričom by rovnako musel urobiť záver o tom, že úver vyplývajúci zo zmluvy je pre absenciu RPMN potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov.

25. Úplne opačný záver urobil odvolací súd, ktorý konštatoval, že poplatok za správu kartového účtu do indikatívneho výpočtu RPMN započítaný nebol, čím celkom prekvapivo zmenil záver súdu prvej inštancie a súčasne v tejto časti dal za pravdu i dovolateľovi, ktorý tvrdil, že tento poplatok za správu kartového účtu do indikatívneho výpočtu RPMN zahrnutý nebol. Jej zákonnosť postupu všeobecných súdov pri rozhodovaní vo veci videl dovolateľ v tom, že porušil zásadu dvojínštančnosti konania tým, že krajský súd ako odvolací súd potvrdil rozsudok prvostupňového súdu ale z iného dôvodu ako okresný súd.

26. V danom prípade krajský súd dospel k rovnakému záveru ako aj okresný súd, resp. (dostatočnosť uvádzania indikatívneho výpočtu RPMN v zmluve považovali zhodne súdy za splnenie účelu ustanovenia § 9 ods. 2 písm. j) ZSÚ), odvolací súd však naposledy k uvedenému záveru prvoínštančného súdu doplnil rozhodujúci a pre záver kľúčový argument, ku ktorému už dovolateľ nemal žiadny priestor sa vyjadriť - že pretože nebolo zrejmé či vôbec dôjde k pohybu na kartovom účte a tiež nebolo zrejmé, či na konci každého mesiaca bude dlžný zostatok - poplatok za správu kartového účtu nebolo potrebné do indikatívneho výpočtu o RPMN zahrnúť.

27. Odvolací súd síce konštatoval vadnosť indikatívneho výpočtu o RPMN (pre absenciu započítania poplatku za správu kartového účtu do indikatívneho výpočtu RPMN) avšak v ďalšej úvahe vychádzal z predpokladu, že započítanie poplatku ani nebolo potrebné, kým súd prvej inštancie pri svojej úvahe zjavne vychádzal z opačného právneho názoru, ktorý ústil do zisťovania započítania poplatku za správu kartového účtu do indikatívneho výpočtu RPMN.

28. Dovolač súd založil svoje rozhodnutie na iných, opačných právnych záveroch ako súd prvej inštancie pričom tieto právne závery boli pre rozhodnutie veci rozhodujúce. Zo strany odvolacieho súdu nedošlo k splneniu tzv. manudukčnej, poučovacej povinnosti, ktorá vyplýva z § 382 CSP. Poukázal na rozhodnutie Ústavného súdu SR III. ÚS 171/06, rozhodnutia najvyššieho súdu 5 Cdo 334/2009, 3 Cdo 76/2014 pričom týmto nesprávnym procesným postupom odvolacieho súdu došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces v zmysle § 420 písm. f) CSP.

29. K dovolaciemu dôvodu podľa § 421 ods. 1 písm. b) CSP uviedol, že považuje za dosiaľ dovolacím súdom neriešenú otázku, či sa má ustanovenie § 9 ods. 2 písm. j) Zákona o spotrebiteľských úveroch vykladať tak, že zmluva o spotrebiteľskom úvere zodpovedá požiadavke uvedenej v tomto ustanovení, ak je RPMN v nej uvedená len indikatívnym výpočtom RPMN

29.1. Pre záver o aplikácii sankciou bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru na úver vyplývajúci zo zmluvy, t. j., aby nastala čiastočná neplatnosť právneho úkonu - postačuje zistenie konajúceho súdu absencie čo i len jednej z obligatórnych náležitostí v zmysle ustanovenia § 11 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch. teda preto, aby bolo žalobe v celom rozsahu vyhovie. Preto každé právne posúdenie súvisiace so zisťovaním väd zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle ustanovenia § 9 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch v spojení s ustanovením § 11 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch, má pre rozhodnutie vo veci zásadný význam.

30. Vo vzťahu k dôvodom, pre ktoré je riešenie právnej otázky odvolacím súdom nesprávne uviedol, že v prípade revolvingového úveru indikatívny výpočet RPMN postačuje pre záver o (splnení) náležitosti úverovej zmluvy podľa § 9 ods. 2 písm. j) ZSÚ. Dovolateľ v priebehu celého sporového konania namietal, že v zmluve sa údaj o RPMN nenachádza a to z dôvodu, že žalovaný veriteľ v zmluve uviedol len indikatívny výpočet RPMN. Prvostupňový súd na uvedenú námietku odpovedal tak, že neuvedenie konkrétnej RPMN v zmluve o revolvingovom úvere vzhľadom na charakter tohto úveru nemôže mať za následok, že úver bude bezúročný a bez poplatkov. V zmluve je možné uviesť vzorovú RPMN s uvedením údajov, ak by si spotrebiteľ čerpal úverový rámec naraz a následne splácal dohodnuté splátky bez ďalšieho. Odvolací súd v bode 42. zastal názor, že v prípade revolvingového úveru indikatívny výpočet RPMN tak ako bol uvedený v zmluve žalovaným v tomto prípade postačuje pre záver o náležitosti úverovej zmluvy podľa § 9 ods. 2 písm. j) Zákona o spotrebiteľských úveroch účinného v čase uzavretia zmluvy, teda zmluva uvedenú náležitosť podľa záveru odvolacieho súdu mala a preto nebolo možné konštatovať, že úver bol bezúročný a bezpoplatkový.

30.1. Dôvodí, že predmetom konania je formulárová a vopred pripravená zmluva, t. j. spotrebiteľská zmluva uzatvorená v tisícoch prípadoch so spotrebiteľmi pričom doba trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere tohto typu nie je časovo limitovaná, je teda zrejmé, že z hľadiska zjednotenia rozhodovacej praxe má vyriešenie právnej otázky predostreté dovolateľom zásadný význam. Pričom tiež uviedol, že existuje rozsiahla rozhodovacia prax všeobecných súdov s rovnakým právnym názorom ako vyslovili sudy nižšieho stupňa v tomto konaní, t.j. preto, že revolvingový úver je typický tým, že veriteľ ho dopĺňa a úverový vzťah tak môže fungovať neurčitú dobu, dlžník platí pretože veriteľ mu stále dopĺňa úver a časť splátky sa používa na splatenie poskytnutých úverových prostriedkov a časť na odplatu - z uvedeného dôvodu v priebehu trvania revolvingu nie je možné na počiatku zmluvného vzťahu určiť výšku RPMN pretože sa úver čerpá podľa vôle dlžníka a následne veriteľom dopĺňa, čím sa tak menia údaje relevantné pre výpočet RPMN.

31. Ďalej poukázal na to, že existuje rozsiahla prax niektorých všeobecných súdov SR, ktoré už opakovane konštatovali, že je prekonaný názor o nemožnosti vypočítať RPMN vzhľadom na revolvingovú povahu úverov (rozhodnutie KS Banská Bystrica sp. zn. 17 Co 215/2012, KS v Prešove sp. zn. 2 Co 135/2013, KS v Žiline 6 Co 138/2013, KS v Prešove 2 Co 88/2018, ako aj novšia judikatúra napr. rozsudok Krajského súdu v Trenčíne 17 Co 195/2018.

32. V konaní nebolo sporné, že žalovaný dovolateľovi poskytoval spotrebiteľský úver revolvingového typu, na ktorý zmluvný vzťah mala byť aplikovaná i smernica Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008 o zmluve o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS, tiež ZSÚ. V danom prípade išlo o tzv. revolvingový úver, ktorého základnou črtou je, že sa dlžníkovi poskytuje určitý úverový rámec z ktorého môže ale nemusí opakovane čerpať peňažné prostriedky a priebežne spláca vyčerpanú časť úverového rámca dohodnutými mesačnými splátkami, pričom po jeho splatení ho môže opakovane čerpať do výšky úverového rámca bez potreby uzatvárania nových zmlúv.

33. Podľa názoru dovolateľa zo smernice ani zákona nevyplýva a dovolateľovi nie je známa taká právna úprava, ktorá by na zmluvu o spotrebiteľskom úvere revolvingového typu upravovala osobitné výnimky, pre ktoré by veritelia mohli upustiť od požiadaviek kladených smernicou a zákonom o spotrebiteľských úveroch na zmluvu o spotrebiteľskom úvere - konkrétne od povinnosti uviesť v zmluve o spotrebiteľskom úvere riadnu informáciu o RPMN vychádzajúc z údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

34. Nesprávny právny záver odvolacieho súdu je teda založený na neexistujúcej zákonnej výnimke z kogentného pravidla, pričom právna úprava pojem „indikatívny výpočet RPMN“ ani nepozná. Argument (právny záver odvolacieho ako aj prvoinštančného súdu) však nemôže obstať rovnako z dôvodu, že znenie ZSÚ, ktorým určil ako zákonnú náležitosť stanovenie RPMN v zmluve, neuvádza, že by sa táto povinnosť dodávateľa nevzťahovala na zmluvy o revolvingovom úvere.

34.1. Dôkazom na to, že RPMN i pri revolvingovom úvere je možné vypočítať na začiatku úverového vzťahu je už uvedenie indikatívneho výpočtu RPMN žalovaným v zmluve. Z ustanovenia § 9 ods. 2 písm. j) ZSÚ je zrejmé, že v čase uzatvorenia zmluvy je možné vypočítať RPMN z hodnoty úverového

rámca, ktorý sa poskytuje spotrebiteľovi, a ktorá hodnota v čase uzatvorenia zmluvy je nemenná. Výšku RPMN je tak možné stanoviť pre určitú východiskovú situáciu, pričom výpočet musí byť vychádzať z nastavených parametrov úverovej zmluvy v čase jej podpisu, t. j. z výšky úverového rámca ako výšky poskytnutého úveru (v danom prípade 1 800 €), výšky splátok (v zmluve bola stanovená štandardná mesačná splátka - pevná 60€) výšky dohodnutého úroku (v danom prípade 22,80 % ročne), prípadne výšky dohodnutých poplatkov, výšky celkových nákladov spotrebiteľa celkovej čiastky, ktorú spotrebiteľ musí zaplatiť.

34.2. Tomuto má podľa odvolacieho ako aj prvoinštančného súdu korešpondovať indikatívny výpočet RPMN uvedený v bode V. zmluvy. Z obsahu bodu V. zmluvy však vyplýva, že indikatívny výpočet RPMN síce vychádza z úverového rámca 1 800 €, avšak z výšky prvej až predposlednej splátky 60 € a výšky poslednej splátky 28,77 €, čiže rozdielnej od výšky splátky (60 €), aká bola dohodnutá v podmienkach úveru. Navyše tento indikatívny výpočet RPMN nezohľadňuje všetky relevantné zložky ovplyvňujúce výšku RPMN nakoľko v indikatívnom výpočte RPMN nie je zahrnutý poplatok týkajúci sa správy kartového účtu, ktorý bol dovolateľovi pravidelne mesačne účtovaný, indikatívny výpočet RPMN vychádza z nesprávneho predpokladu o čerpaní spotrebiteľského úveru, t. j. nie ku dňu uzatvorenia zmluvy 12.10.2012, kedy žalovaný schválil žiadosť dovolateľa o úver, ale ku dňu, keď spotrebiteľ požiadal o poskytnutie úveru 1.10.2012, pričom v časti v čase žiadosti nebolo zrejmé či táto bude zo strany žalovaného schválená. Účelom Zákona o spotrebiteľských úveroch nie je uviesť v zmluve o spotrebiteľskom úvere akýkoľvek číselný údaj, ktorý veriteľ označí ako RPMN, tak aby formálne vyhovoval požiadavke zákona. Údaje o RPMN a celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, uvedené v indikatívnom výpočte RPMN nemajú vo vzťahu k zmluve žiadnu výpovednú hodnotu, preto podľa názoru dovolateľa nie je naplnená požiadavka obligatórnej náležitosti v zmluve a preto sú právne závery odvolacieho ako aj súdu prvého stupňa nesprávne.

34.3. Vo vzťahu k neznámemu údaju v čase indikatívneho výpočtu RPMN poukázal na bod 41. rozsudku odvolacieho súdu. Poukázal na nesprávnosť právneho posúdenia odvolacieho súdu v otázke postupu veriteľa v prípade, že nepozná relevantné údaje pre výpočet RPMN. Poukázal na čl. 3 písm. i) smernice, čl. 10 smernice s názvom Informácie, ktoré má obsahovať zmluva o úvere v odseku 2, písm. g) stanovuje RPMN a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané v čase uzavretia zmluvy o úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto miery.

35. Ďalej poukázal na čl. 19 smernice s názvom Výpočet RPMN. Cieľom ZSÚ v znení uplatňujúcom sa na spor vo veci samej bolo prebrať do slovenského práva ustanovenia smernice 2008/48. Zákon o spotrebiteľských úveroch v § 9 ods. 2 písm. j) stanovuje, že zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať okrem iného náležitosti - RPMN a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov. § 11 ods. 1 Zákona stanovuje, že poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y), d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne (RPMN) v neprospech spotrebiteľa. Na účely výpočtu RPMN sa použijú celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom v zmysle ustanovenia § 2 písm. g) ZSÚ pred bodkočiarkou, celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom sú všetky náklady, vrátane úrokov, provízií, dane a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov.

35.1. Dovolateľ poukázal tiež na to, že obdobná situácia ako v prejednávanej veci už bola predmetom konania pred Súdnym dvorom Európskej únie vo veci C-290/19, RN proti Home Credit Slovakia, a.s. z 19. decembra 2019.

35.2. Dovolateľom navrhované riešenie právnej otázky : Ustanovenie § 9 ods. 2 písm. j) ZSÚ vyžaduje, aby zmluva o úvere obsahovala uvedenie údaju o RPMN vypočítanej s presnosťou na dve desatinné miesta (viď príloha I smernice) a na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Informácia o indikatívnom výpočte RPMN (za predpokladu, že tento výpočet vychádza zo správnych údajov o zmluve) je podľa názoru dovolateľa splnením len povinnosti veriteľa zakotvenej v § 4 ods. 1 písm. g) ZSÚ. Ustanovenie § 9 ods. 2 písm. j) zákona o spotrebiteľských

úveroch sa má podľa názoru dovolateľa vykladať tak, že zmluva o spotrebiteľskom úvere nezodpovedá požiadavke uvedenej v tomto ustanovení ak je RPMN v nej uvedená len indikatívnym výpočtom RPMN. Veriteľ podľa názoru dovolateľa nemôže údaj o RPMN v zmluve o spotrebiteľskom úvere uviesť len prostredníctvom údaj o indikatívnom výpočte RPMN, nakoľko uvedené nespĺňa požiadavku právnej úpravy a informačnú povinnosť uvedenú v čl. 10 ods. 2 smernice rovnako ustanovenia § 9 ods. 2 písm. j) ZSÚ. Pokiaľ aj veriteľ nepozná všetky potrebné údaje pre výpočet tejto RPMN je potrebné, aby použil dodatočné predpoklady upravené najmä v časti II a) až c) prílohy 1 alebo v prílohe č. 2 ZSÚ. Pokiaľ zákon o spotrebiteľských úveroch určil ako zákonnú náležitosť ustanovenie RPMN (bez rozlíšenia či ide o revolving, resp. iný druh úveru) akcentujúc jej dôležitosť zákonným znením, že ak nie je RPMN uvedená, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, preto žalovaný ako dodávateľ finančnej služby na profesionálnom finančnom trhu nemôže túto skutočnosť zanedbávať.

35.3. Vzhľadom na uvedené žiadal rozsudok Krajského súdu Nitra zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie. Zároveň si uplatnil aj náhradu trov konania.

36. K dovolaniu sa vyjadril žalovaný, rozsudok odvolacieho súdu považoval za zákonný. Písomné vyhotovenie rozsudku je ako celok zreteľné, jasné a zrozumiteľné, zároveň prehľadne štruktúrované. Procesný postup Krajského súdu v Nitre ani jeho rozsudok, rovnako ani rozsudok okresného súdu nepredstavujú porušenie práva žalobcu na spravodlivý proces. Podľa názoru žalovaného dovolanie pramení jedine v neochote žalobcu akceptovať právny názor vo veci konajúceho odvolacieho súdu ako aj súdu prvej inštancie.

36.1. Žalobca ani neoznačil prípustnosť dovolania s poukazom na § 421 ods. 1 písm. b) CSP. Právna otázka, ktorú má dovolací súd vo svojom rozhodnutí riešiť musí byť rozhodujúca, kľúčová pre rozhodnutie vo veci samej. Žalobca v odvolaní položil otázku či sa má ustanovenie § 9 ods. 2 písm. j) ZSÚ vykladať tak, že zmluva o spotrebiteľskom úvere zodpovedá požiadavke uvedenej v tomto ustanovení, ak je RPMN v nej uvedená len indikatívnym výpočtom RPMN. Uviedol, že v prejednávanej veci sa posudzuje úver revolvingového typu, t. j. úver, ktorý je typický tým, že veriteľ poskytne klientovi len tzv. úverový rámec, t. j. limit finančných prostriedkov ktoré môže klient ľubovoľne čerpať, pričom ho pravidelne spláca, čím sa úverový rámec opätovne dopĺňa. Tento vzťah tak môže trvať neurčitú dobu a samotný vývoj tohto zmluvného vzťahu závisí vyslovene od správania sa klienta, ktorý sa počas neho rozhoduje sám koľko a kedy vyčerpá. Nakoľko veriteľ v tomto prípade má podľa zákona o spotrebiteľských úveroch povinnosť uviesť zo zmluvy údaj o RPMN a kľúčové vstupné údaje vopred nepozná, poskytne klientovi v zmluve tzv. indikatívny výpočet RPMN. Nejedná sa o samostatnú kategóriu údaj o RPMN (pojem indikatívny výpočet RPMN nie je ani legislatívne zakotvený - preto otázka znenia ako ju položil žalobca je dokonca zmätočná, rovnako sa nejedná o výpočet nesprávny, jeho špecifickosť spočíva v tom, že ak sa spotrebiteľ rozhodne úver čerpať iným spôsobom ako výpočet predpokladá, na konci zmluvného vzťahu tento údaj nemusí zodpovedať skutočnosti. Takto určená RPMN je však priamo v súlade so zákonom o spotrebiteľských úveroch, nakoľko samotný zákon o spotrebiteľských úveroch s takouto možnosťou priamo počíta (poukázal na ustanovenie § 19 ods. 4 a 5 zákona o spotrebiteľských úveroch a prílohu č. 2 - tieto ustanovenia priamo rátajú napr. s úvermi, ktoré je možné ľubovoľne čerpať, ktorých úroková sadzba alebo poplatky sa môžu meniť). Nejedná sa o žiadnu výnimku z povinnosti uviesť RPMN - veriteľ ho v zmluve priamo uvedie, a to podľa pravidiel predpokladaných zákonom. Okrem toho otázka prítomnosti údaj o RPMN a správnosti jeho výpočtu v zmluve je skôr skutkového charakteru. Jedná sa o matematický prepočet, nie správne posúdenie, preto mal za to, že dovolanie nespĺňa podmienku § 421 ods. 1 CSP.

36.2. Samotný žalobca vo svojom podaní uznáva špecifiká revolvingového vzťahu a dáva dovolaciemu súdu návod ako splniť povinnosť uviesť RPMN do zmluvy podľa jeho predstáv, čo je však paradoxné, že výpočet RPMN poskytnutý žalobcovi žalovaným v tejto veci priamo spĺňa všetky požiadavky nastolené žalobcom. Žalobca žiada, aby RPMN vychádzalo zo schváleného úverového rámca - čo výpočet v tomto prípade vychádza (1 800 eur). Žalobca ďalej žiada, aby výpočet zohľadnil výšku dohodnutej splátky - čo výpočet vychádza, výška prvej až predposlednej splátky je 60 eur, posledná splátka má inú výšku, čo je logické z dôvodu, že vyrovnáva zvyšný dlžný zostatok, ktorý je nižší ako 60 eur. Výpočet rovnako vychádza z výšky úrokovej sadzby, ktorá bola schválená a rovnako zahŕňa všetky poplatky, ktoré by sa v prípade dodržania platobnej disciplíny účtovali. Preto, ak by dovolací súd uznal všetky argumenty žalobcu a prípad by sa znova prejednával podľa žalobcom nastolených pravidiel,

nemohli by sme dospieť k inému záveru ako k tomu, ku ktorému už súdy oboch inštancií dospeli a to, že zmluva o úvere je v súlade so zákonom a žalobu žalobcu je potrebné zamietnuť. Otázka nastolená v tomto prípade žalobcom je otázkou hypotetickou, ktorá určite nie je schopná zvrátiť rozhodnutie vo veci. Výpočet RPMN zahŕňa všetky zákonom vyžadované náležitosti a dovolanie je zjavne bezdôvodné. Ak žalobca tvrdí, že výpočet RPMN je nesprávny z dôvodu, že neobsahuje poplatok za správu úveru, pričom sa odvoláva na časť odôvodnenia krajského súdu, žalovaný uvádza, že toto tvrdenie nie je správne. Je zrejmé, že výpočet RPMN počítal so všetkými poplatkami, ktoré by počas zmluvného vzťahu vznikli v prípade riadneho si plnenia povinností oboch zmluvných strán a to v plnom súlade s § 19 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch. To, že časť odôvodnenia krajského súdu je v tomto smere nesprávna na veci nič nemení. Žalovaný nemal možnosť namietat' pre ňu priaznivé rozhodnutie. Jedná sa o časť odôvodnenia rozhodnutia, kedy samotný výrok rozhodnutia je správny, pričom by sa dospelo k rovnakému výroku aj v prípade, ak by dovolací súd pripustil dôvodnosť dovolania. Aj námietku dátumu čerpania v tomto prípade považoval žalovaný za absurdnú. Prejednávaná zmluva o úvere je plne v súlade so zákonom o spotrebiteľských úveroch. Výpočet RPMN je správny, jedna chybná časť odôvodnenia nemá vplyv na rozhodnutie vo veci, je preto potrebné dovolanie zamietnuť v plnom rozsahu. Zároveň si uplatnil aj náhradu trov dovolacieho konania.

37. K vyjadreniu žalovaného podal žalobca písomné stanovisko. Uviedol, že samotný žalovaný uviedol, že ním koncipovaný novotvar v podobe indikatívneho výpočtu RPMN v oblasti spotrebiteľských úveroch nepozná ani zákonodarca. Z uvedeného je teda zrejmé, že dovolateľ dôvodne argumentuje, že konajúce súdy uzavreli pre žalovaným vytvorené špecifikum pre tento druh spotrebiteľského úveru, že ide o súladné vyjadrenie údaju o RPMN s požiadavkou zákona o spotrebiteľských úveroch. Ide zjavne o závery, ktoré nemajú oporu v právnej úprave. Opätovne zdôraznil, že žiadne zákonné ustanovenie neexistuje, ktoré by pripúšťalo iný výklad ako ten, že každá zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obligatórne obsahovať riadne údaj o RPMN vychádzajúci z parametrov úveru v čase uzatvorenia zmluvy a táto informácia musí byť obligatórne spotrebiteľovi v čase uzatvorenia zmluvy i predstretá. Dovolateľ rešpektuje právne závery a výklad ustanovenia § 9 ods. 2 písm. j) Zákona o spotrebiteľských úveroch konajúcich súdov, tieto však považuje za nesprávne a preto žiada dovolací súd, aby zjednotil výklad uvedenej súvislosti, nakoľko rozhodovacia prax všeobecných súdov v tejto otázke nie je jednotná, čo spôsobuje sústavné narušanie princípu právnej istoty. Žalovaný očividne skresľuje problematiku, pričom riešenou právnou otázkou nie je či RPMN na zmluve bola na konci zmluvného vzťahu rovnaká ako na jej začiatku. Riešenou je otázka či takáto vyjadrená RPMN indikatívnym výpočtom môže nahrádzať údaje o riadnej RPMN v zmluve, t. j. na začiatku zmluvného vzťahu a to s poukazom na to, že spotrebiteľ má byť informovaný o všetkých podstatných údajoch v čase uzavretia zmluvy v prejednávanvej veci ku dňu 12.10.2012. Nemožno sa stotožniť s názorom žalovaného, že otázku prítomnosti údaja o RPMN a správnosti jeho výpočtu v zmluve považuje za otázku skutkovú. Predmetom dovolania je riešenie právnej otázky či sa má ustanovenie § 9 ods. 2 písm. j) ZSÚ vykladať, že zmluva o spotrebiteľskom úvere zodpovedá požiadavke uvedenej v tomto ustanovení ak je RPMN v nej uvedená len indikatívnym výpočtom RPMN s prihliadnutím na druh spotrebiteľského úveru. Dovolateľ na podporu uvedeného poukazuje na časť uznesenia Najvyššieho súdu SR 3 Cdo 27/2019.

38. K stanovisku žalobcu sa opätovne vyjadril žalovaný. Mal za to, že pokiaľ žalobca nepochopiteľne poukazuje, že neposkytol žalovaný žalobcovi relevantný údaj o RPMN na začiatku zmluvného vzťahu, žalovaný takýto údaj poskytol, jedná sa o riadny údaj o RPMN, ktorý napĺňa všetky požiadavky smernice, zákona a paradoxne aj požiadavky žalobcu. Otázku položenú žalobcom považoval za čisto hypotetického charakteru a nie je schopná zvrátiť rozhodnutie vo veci, nakoľko výpočet RPMN spĺňa všetky požiadavky nastolené žalobcom.

39. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „dovolací súd“ resp. „najvyšší súd“) príslušný na rozhodnutie o dovolaní (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana sporu, v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP) po preskúmaní, či dovolanie obsahuje zákonom predpísané náležitosti (§ 428 CSP) a či sú splnené podmienky podľa § 429 CSP, v rámci dovolacieho prieskumu dospel k záveru, že dovolanie žalobcu nie je prípustné, a preto bolo odmietnuté.

40. Právo na súdnu ochranu nie je absolútne a v záujme zaistenia právnej istoty a riadneho výkonu spravodlivosti podlieha určitým obmedzeniam. Toto právo, súčasťou ktorého je bezpochyby tiež právo domôcť sa na opravnom súde nápravy chýb a nedostatkov v konaní a rozhodovaní súdu nižšieho stupňa, sa v občianskoprávnom konaní zaručuje len vtedy, ak sú splnené všetky procesné podmienky, za splnenia ktorých občianskoprávny súd môže konať a rozhodnúť o veci samej. Platí to pre všetky štádiá konania pred občianskoprávnym súdom, vrátane dovolacieho konania (napr. rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 4/2011).

41. Dovolanie treba považovať za mimoriadny opravný prostriedok, ktorý má v systéme opravných prostriedkov civilného sporového konania osobitné postavenie. Dovolanie nie je „ďalším odvolaním“ a dovolací súd nesmie byť vnímaný (procesnými stranami ani samotným dovolacím súdom) ako tretia inštancia, v rámci konania ktorej by bolo možné preskúmať akékoľvek rozhodnutie odvolacieho súdu. Otázka posúdenia, či sú alebo nie sú splnené podmienky, za ktorých sa môže uskutočniť dovolacie konanie, patrí do výlučnej právomoci dovolacieho súdu.

42. Podľa § 419 CSP proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné sú vymenované v § 420 a § 421 CSP.

43. Podľa § 420 písm. f) CSP dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

44. Podľa § 431 CSP dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

45. Pre záver o prípustnosti dovolania v zmysle ust. § 420 CSP nie je významný subjektívny názor dovolateľa tvrdiaceho, že došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení; rozhodujúcim je výlučne zistenie (záver) dovolacieho súdu, že k dovolateľom vymedzenému dôvodu zmätočnosti skutočne došlo.

46. Právo na spravodlivý proces je naplnené tým, že všeobecné súdy zistia skutkový stav a po výklade a použití relevantných právnych noriem rozhodnú tak, že ich skutkové a právne závery nie sú svojvoľné, neudržateľné a nie sú prijaté v zrejmom omyle konajúcich súdov, dôsledkom čoho by bolo popretie zmyslu a podstaty práva na spravodlivý proces.

47. Pod porušením práva na spravodlivý proces treba rozumieť nesprávny procesný postup súdu, spočívajúci predovšetkým v zjavnom porušení procesných ustanovení, ktoré sa vymyká nielen zákonnému, ale aj ústavnému procesnoprávnemu rámcu, a ktoré tak zároveň znamená aj porušenie procesných práv garantovaných Ústavou SR.

48. Vo vzťahu k § 420 písm. f) CSP žalobca ako dovolateľ namietal prekvapivosť rozhodnutia vo vzťahu k rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorý v dôvodoch konštatoval, že poplatok za správu kartového účtu do indikatívneho výpočtu RPMN započítaný nebol, čím celkom prekvapivo zmenil záver súdu prvej inštancie. Krajský súd dospel k rovnakému právnomu záveru ako okresný súd, že je dostatočné uvádzanie indikatívneho výpočtu RPMN v zmluve v zmysle § 9 ods. 2 písm. j) ZSÚ, odvolací súd však doplnil rozhodujúci a pre záver kľúčový argument, ku ktorému už dovolateľ nemal žiadny priestor vyjadriť sa. Poukazoval na to, že nedošlo k splneniu tzv. manudukčnej povinnosti - poučovacej povinnosti v zmysle § 382 CSP.

49. Podľa § 382 CSP ak mal odvolací súd za to, že sa na vec vzťahuje ustanovenie všeobecne záväzného právneho predpisu, ktoré pri doterajšom rozhodovaní veci nebolo použité a je pre rozhodnutie

veci rozhodujúce, vyzve strany, aby sa k možnému použitiu tohto ustanovenia vyjadrili. Uvedené ustanovenie má predísť vydávaniu tzv. prekvapivých rozhodnutí. Vychádza sa z princípu predvídateľnosti súdneho rozhodnutia, ktorý je považovaný za komponent princípu právneho štátu, osobitne princípu právnej istoty. Predvídateľnosť rozhodnutia platí aj pre odvolací súd, pričom je možné ju dosiahnuť nielen zrušením rozhodnutia súdu prvého stupňa a vrátením veci na ďalšie konanie, ale vzhľadom na ustanovenie § 388 CSP v spojení s § 384 CSP najmä tým, že odvolací súd zoznámi strany so svojim odlišným právnym názorom a dá im príležitosť sa k tomuto názoru vyjadriť. Strany tak vedia, že odvolací súd bude na vec pozeráť inak a môžu tomu prispôbiť svoje právne a skutkové námietky. Nutnosť sprístupnenia odlišného právneho názoru stranám vyplýva aj z faktu, že odvolateľ svojim odvolaním brojí proti určitému skutkovému stavu a jeho právnemu posúdeniu, ako k nemu dospel súd prvej inštalácie a odvolateľova protistrana sa potom vyjadruje k argumentácii obsiahnutej v odvolaní. Argumentácia odvolateľa i jeho protistrany sa teda vzťahuje k napadnutému prvoinštalčnému rozhodnutiu, pričom žiadny z nich v čase, keď podáva odvolanie alebo vyjadrenie k odvolaniu, nemôže predpokladať, či odvolací súd zaujme iný právny názor, akú bude mať tento názor podobu a aké skutkové a právne dôvody by z hľadiska tohto odlišného právneho názoru mali byť relevantné. Preto postup, keď odvolací súd potvrdí rozhodnutie súdu prvého stupňa pričom k záveru o vecnej správnosti výroku dospeje na základe odlišného právneho posúdenia veci, s ktorým účastníkov neoboznámi a nedá im príležitosť sa k nemu vyjadriť, je odopretím práva na právne vypočutie v zmysle čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (Civilný sporový poriadok, Veľké komentáre, Števček, Ficová, Baricová, Mesiarkinová, Bajánková, Tomašovič a kol., nakladateľstvo C. H. BECK, 2016, str.1271). Podľa názoru niektorých autorov, s ktorými sa zásadne možno stotožniť, postup podľa ustanovenia § 382 CSP neprichádza do úvahy, ak sa odvolací súd rozhodol napadnutý rozsudok súdu prvej inštalácie potvrdiť ale z iných právnych dôvodov. Výsledok konania je totiž totožný s výsledkom konania pred prvoinštalčným súdom a v takomto prípade by bolo zložité vyvodzovať zo zmeny právnej kvalifikácie situáciu, v ktorej došlo k odňatiu možnosti konať pred opravným súdom (Civilný sporový poriadok, Veľké komentáre, Števček, Ficová, Baricová, Mesiarkinová, Bajánková, Tomašovič a kol., nakladateľstvo C. H. BECK, 2016, str. 1272) .

50. Námietku o porušení ustanovenia § 382 CSP, ktorú hodnotil dovolateľ ako nesprávny procesný postup odvolacieho súdu, dovolací súd vyhodnotil v zmysle § 420 písm. f) CSP ako nedôvodnú. Právne posúdenie odvolacieho súdu v zhode s právnym posúdením súdu prvej inštalácie bolo založené na tom, že v danom prípade išlo o spotrebiteľský typ úveru, išlo o uzatvorenie tzv. revolvingového úveru, ktorý sa čerpá prostredníctvom kreditného systému pri ktorom nie je možné jednoznačne uviesť RPMN, nakoľko tento údaj sa dá určiť len na začiatku poskytnutia úveru na základe známych vstupných údajov, ale tiež s potrebou simulovať určité vstupné údaje RPMN, nie je to však možné vyčísliť v priebehu revolvingu, keď možno úver čerpať a priebežne dopĺňať a tak sa menia údaje relevantné pre výpočet RPMN. Navyše, uvedený úver nie je zásadne obmedzený čo do času jeho poskytovania. Uzatváraný je na dobu neurčitú. Pri tejto forme úveru je stanovený len tzv. úverový rámec, teda suma, do výšky ktorej spotrebiteľ môže úver čerpať. Skutočná výška čerpaných prostriedkov a od nej sa odvíjajúca výška splátok, prípadne spôsob čerpania sú však v čase uzatvorenia úverovej zmluvy neznáme. Pretože tieto údaje sú podkladovými pre určenie RPMN, nemožno údaj o reálnej výške RPMN pre daný ešte len budúci úver, v čase uzatvorenia úverovej zmluvy určiť.

50.1. Uvedené platí o výške skutočného čerpaného úveru ako aj o rozsahu jeho následného splácania. Možno súhlasiť s tým, že uvedenie RPMN je jednou z náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere a to bez ohľadu na to, či ide o revolvingový úver, resp. iný druh spotrebiteľského úveru. V zmysle zákona č. 129/2010 Z.z. RPMN majú byť vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere, pričom sa uvedú všetky predpoklady použité na výpočet tejto RPMN. Z uvedeného je zrejmé, že v čase uzatvorenia zmluvy je možné vypočítať RPMN z hodnoty úverového rámca indikatívnym výpočtom, ktorý sa poskytuje spotrebiteľovi (bod 41 odôvodnenia rozhodnutia odvolacieho súdu). Odvolací súd zastal názor, že v prípade revolvingového úveru indikatívny výpočet RPMN tak ako bol uvedený v zmluve žalovaným v tomto prípade postačuje pre záver o náležitosti úverovej zmluvy podľa § 9 ods. 2 písm. j) Zákona č. 129/2010 Z.z. účinného v čase uzavretia zmluvy, teda zmluva uvedenú náležitosť mala, preto nebolo možné konštatovať, že úver bol bezúčelný a bezpoplatkový. Z rozhodnutia odvolacieho súdu tak vyplynul rovnaký právny záver ako z rozhodnutia

súdu prvej inštancie, keď súdy dospeli k záveru, že predmetná zmluva o revolvingovom úvere bola uzavretá platne, nepovažuje sa za bezúročnú a bez poplatkov, bezdôvodné obohatenie na strane žalovaného tak nevzniklo a preto v konečnom dôsledku bola žaloba zamietnutá.

51. Vo vzťahu k dovolaniu podľa § 421 ods. 1 písm. b) CSP dovolateľ namietal nesprávne právne posúdenie veci, pričom za doteraz neriešenú otázku považuje či sa má ustanovenie § 9 ods. 2 písm. j) ZSÚ vykladať tak, že zmluva o spotrebiteľskom úvere zodpovedá požiadavke uvedenej v tomto ustanovení, ak je RPMN len indikatívnym výpočtom RPMN. Odvolací súd považoval indikatívny výpočet RPMN za postačujúci pre záver o splnení náležitosti úverovej zmluvy podľa § 9 ods. 2 písm. j) ZSÚ. Poukazoval na zákon o spotrebiteľskom úvere podľa ktorého je zákonnou náležitosťou ustanovenie RPMN v zmluve, neuvádza, žeby sa táto povinnosť dodávateľa nevzťahovala na zmluvy o revolvingovom úvere.

52. Pokiaľ dovolateľ zastáva názor, že jeho dovolanie je prípustné podľa § 421 ods. 1 písm. b) CSP, musí to v dovolaní tvrdiť a v spojitosti s tým vysvetliť svoje presvedčenie, že odvolací súd riešil dosiaľ dovolacím súdom neriešenú otázku.

53. I keď dovolateľ uviedol, že otázka uvedenia presnej hodnoty RPMN v zmluvách o úvere nebola riešená dovolacím súdom, dovolací súd dáva však do pozornosti svoje viaceré rozhodnutia, t.j. je zrejmé, že v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu už táto bola riešená.

54. Dovolací súd uvádza, že k otázke náležitosti zmlúv o úvere existuje ustálená rozhodovacia prax dovolacieho súdu. Najvyšší súd SR v uznesení z 22.2.2018 sp. zn. 3 Cdo 146/2017 rozhodol, že nie je potrebné, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovala číselné vyjadrenie toho, aká je konkrétna vnútorná skladba tej-ktorej časti anuitnej splátky a uznesenie 4 Cdo 211/2017 z 23. apríla 2018, ktoré judikovalo, že nie je možné od dodávateľov žiadať, aby v zmluvách uvádzali presný rozpis plánovanej amortizácie dlhu, teda rozpis splátok po častiach (samostatne vo väzbe na istinu, úrok a poplatky).

55. Náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere - výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, už riešil najvyšší súd (nielen) v rozhodnutí sp. zn. 3Cdo/146/2017 z 22. februára 2018, (ale aj) sp. zn. 3Cdo/56/2018 zo 17. apríla 2018, sp. zn. 4Cdo/211/2017 z 23. apríla 2018, 4Cdo/65/2018 z 26. septembra 2018, 5Cdo/132/2017 z 29. októbra 2018, 3Cdo/45/2018 z 22. novembra 2018 7Cdo/98/2018 z 30. januára 2019, 6Cdo/113/2018 z 30. júla 2019, sp. zn. 7Cdo/112/2019 zo 17. októbra 2019, 1Cdo/171/2018 z 30. októbra 2019, všetky rozhodnutia predchádzali dátumu podania dovolania žalobcu 11. novembra 2019. Z obsahu odôvodnenia uvedených rozhodnutí najvyššieho súdu vyplýva, že ustanovenie zákona o spotrebiteľských úveroch je potrebné interpretovať tak, že zmluva o spotrebiteľskom úvere nemusí nevyhnutne obsahovať číselné vyjadrenie každej jednotlivéj zložky anuitnej splátky (t. j. istiny, úrokov a iných poplatkov).

56. Nepochybne uvedené právne závery platia i v zmluvách o spotrebiteľskom úvere, vyznačujúcim sa revolvingovým charakterom, nakoľko charakter zmluvy o spotrebiteľskom úvere zostáva zachovaný.

56.1. Dovolací súd dodáva nad rámec, že predmetnou problematikou sa judikatúra dovolacieho súdu už zaoberala, a to konkrétne v rozhodnutí 7Cdo/183/2020 zo dňa 24.02.2021, ktoré bolo zverejnené v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov SR pod číslom R 86/2021 najvyšší súd judikoval, že z ustanovenia § 9 ods. 2 písm. j) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení do 31. marca 2015 (dnes ide o ust. § 9 ods. 2 písm. h)) nevyplýva, že by jednou z náležitostí spotrebiteľskej úverovej zmluvy bol konkrétny matematický výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov alebo predpoklady pre jej výpočet. Dovolací súd, na rozdiel od súdov nižších inštancií, zastal názor, že zo znenia § 9 ods. 2 písm. j) zákona č. 129/2010 Z. z. nevyplýva povinnosť veriteľa uviesť v zmluve konkrétny matematický výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov, pričom zákon nepožaduje ani predpoklady pre výpočet RPMN špeciálne v zmluve označovať ako predpoklady pre výpočet RPMN. Takúto požiadavku pritom nie je možné vyvodiť gramatickým (jazykovým) ani teleologickým (účelovým) výkladom daného zákonného ustanovenia. V posudzovanom prípade zákon o spotrebiteľských úveroch výslovne neuvádza uviesť v

zmluve i matematický výpočet výšky ročnej percentuálnej miery nákladov, ako to vyplýva z dovolaním napadnutého rozsudku odvolacieho súdu. Pokiaľ by takúto požiadavku mal zákonodarca v úmysle, nič mu nebránilo uviesť ju v danej právnej norme. Zákonodarca pritom formulačne jednoznačne požaduje, aby boli v zmluve uvedené len predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov, pričom pod predpokladmi nie je možné rozumieť uvedenie vzorca výpočtu, ktorý (vzorec) je len jeden, navyše spotrebiteľovi prístupný priamo v zákone, v jeho prílohe č. 2. Pokiaľ odvolací súd považuje za predpoklad na výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov i vzorec na jej výpočet, s týmto sa dovolací súd nestotožňuje. Obdobne rozhodol aj NS SR vo veciach sp. zn. 9 Cdo/37/2020 z 29.3.2022, 5 Cdo/55/2020 zo dňa 24.2.2022, 1Cdo/42/2020 zo dňa 27.4.2022)

56.2. Z uvedeného je zrejmé, že nebolo možné uskutočniť meritórny dovolací prieskum, nakoľko obsah dovolania a vymedzenie prípustnosti dovolania podľa § 421 ods. 1 písm. b/ CSP nemalo zákonom vyžadované náležitosti. Pokiaľ by dovolací súd za tohto stavu nebral do úvahy absenciu náležitostí prípustnosti dovolania, a napriek tomu by pristúpil aj k posúdeniu dôvodnosti dovolania, uskutočnil by procesne neprípustný dovolací prieskum priečiaci sa nielen koncepcii právnej úpravy dovolania a dovolacieho konania zvolenej v CSP, ale aj cieľu sledovanému ustanovením § 421 ods. 1 CSP. Postup dovolacieho súdu by v takom prípade dokonca porušil základné právo na súdnu ochranu toho, kto stojí na opačnej procesnej strane (II. ÚS 172/03).

57. Z týchto dôvodov dospel najvyšší súd k záveru, že argumentácia dovolateľa, týkajúca sa § 421 ods. 1 písm. b/ CSP je nedostatočná a ním uvádzaný dovolací dôvod (vyriešenie právnej otázky, ktorá v praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená) nie je v podanom dovolaní vymedzený spôsobom zodpovedajúcim § 431 až § 435 CSP. Uzavrel preto, že na podklade dovolania žalobcu nebolo možné uskutočniť meritórny dovolací prieskum.

58. Vzhľadom na vyššie uvedené dovolací súd odmietol podané dovolanie podľa § 447 písm. f/ CSP, v zmysle ktorého dovolací súd odmietne dovolanie, ak nie je odôvodnené prípustnými dovolacími dôvodmi alebo ak dovolacie dôvody nie sú vymedzené spôsobom uvedeným v § 431 až 435.

59. Najvyšší súd rozhodnutie o trovách dovolacieho konania neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP).

60. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.